

VOOR ECHTE BANEN EN EEN MENSWAARDIGE SAMENLEVING!

FNV 10-PUNTENPLAN VOOR GEMEENTEN

Op 21 maart 2018 is het weer zover. Dan vinden in Nederland weer gemeenteraadsverkiezingen plaats. De FNV heeft één belangrijke boodschap: we willen dat het weer gaat over hoe we het beter krijgen voor iedereen. Dat er weer Echte banen komen waarmee je een toekomst kan opbouwen, een zeker bestaan kunt leiden en waarbij de kwaliteit van het werk voorop staat. We willen weer een menswaardige samenleving die gelijke kansen biedt voor alle mensen die werken, willen werken of gewerkt hebben en waar mensen met respect worden behandeld. We weten dat dit niet vanzelf goed komt, daarom knokken wij samen met onze leden hier voor! Niet alleen op de werkvloer, maar ook in jouw gemeente. Kies de komende vier jaar voor de volgende 10 punten.

1. INVESTEER IN MÉÉR ECHTE BANEN.

Gemeenten kunnen de lokale en regionale economie versterken door bijvoorbeeld nieuwe bedrijven aan te trekken, innovatieve startende ondernemers kansen te bieden, te investeren in een aantrekkelijke woon- en werkomgeving en/of door (regionale) banenplannen te ontwikkelen.

2. GEEN ONNODIG FLEXWERK BIJ DE GEMEENTEN.

En geef als gemeente ook zelf het goede voorbeeld voor andere organisaties. De FNV constateert dat in de afgelopen jaren flexwerk bij gemeenten aanzienlijk is toegenomen. Vaak gaat het om structureel werk, in plaats van tijdelijke inzet van piek of ziek. De meeste flexwerkers krijgen niet dezelfde beloning en ontwikkelingsmogelijkheden als de

vaste medewerkers. Dat heeft gevolgen voor de kwaliteit van het werk en daar hebben burgers ook last van. Daarnaast verandert de samenleving en daarmee ook de relatie tussen de overheid en burger. Het is daarom ook van belang dat de gemeente structureel investeert in de ontwikkeling van haar eigen medewerkers.

3. ZET IN OP HET BEHOUD EN GEBRUIK VAN DE KENNIS EN INFRASTRUCTUUR VAN DE SOCIALE WERKVOORZIENING.

Te veel gemeenten kiezen er voor om hun SW-bedrijven te ontmantelen en proberen vervolgens zelf het wiel opnieuw uit te vinden om werk te kunnen creëren voor mensen vanuit de Participatiewet en de Sociale werkvoorziening. Met alle negatieve gevolgen van dien voor de SW-werknemers, de Participatiewetters en de garantiebannen. Maak juist gebruik

van de aanwezige kennis en infrastructuur voor de inzet van passende en duurzame Echte banen (dus ook garantiebannen). Zorg ook voor een kwalitatief en kwantitatief goede invulling van beschut werk voor mensen die daarop aangewezen zijn.

4. KIES VOOR SOCIAAL AANBESTEDEN.

De FNV ziet te vaak dat werknemers in bijvoorbeeld de zorg, het personenvervoer en in de bouw de dupe zijn van aanbestedingen door gemeenten. In de praktijk telt vaak alleen de laagste prijs. Dat gaat over de rug van werknemers, want het betekent dat het werk in het bedrijf goedkoper en sneller moet worden uitgevoerd en dat leidt weer tot een hogere druk op lonen en arbeidsvoorwaarden. Werkgevers gaan daarbij vaker werken met kortdurende contracten en drukken de loonkosten, wat vervolgens ook leidt tot ontslag. Om de kosten te drukken wordt er minder geïnvesteerd in de ontwikkeling van medewerkers. Werken met minder personeel leidt tot een hogere werkdruk op de werkvloer. Goedkoop aanbesteden heeft dus grote gevolgen voor werknemers. Goedkoop aanbesteden heeft óók gevolgen voor burgers. Een te lage prijs leidt veelal tot een lagere kwaliteit van het product, de

dienstverlening of de zorg. En daarbij zijn de werknemers die het werk uitvoeren óók gewoon burgers. Voorkom dat zij ontslag krijgen en bij de gemeente moeten aankloppen voor inkomensondersteunende maatregelen of de bijstand; dat kost immers net zo goed geld. Kwaliteit en behoud van vakmanschap moet de leidraad zijn. Gemeenten dienen dan ook op de eerste plaats een eerlijke prijs te hanteren en een kostendekkende bodemprijs te betalen bij de aanbestedingen. Sluit daarnaast meerjarige contracten om flexwerk te voorkomen. Eis naleving van de geldende cao en dat het personeel wordt overgenomen door het bedrijf dat een nieuwe aanbesteding gegund krijgt. Zorg ervoor dat de kwaliteit en de naleving van de cao niet alleen bij de aanvang van het contract wordt getoetst, maar ook tijdens de looptijd van het contract. Pas sancties toe als naleving niet wordt gehandhaafd. Toets vooraf en per aanbesteding of verdringing door social return kan optreden. Social return is volgens de FNV alleen toelaatbaar wanneer het niet leidt tot verdringing (waarbij bestaand personeel geen ontslag krijgt) en cao-loon of het wettelijk minimumloon wordt nageleefd.

5. STREEF NAAR DUURZAME GARANTIEBANEN.

Gemeenten werken in regioverband samen met werkgevers, vakbonden en het UWV in het werkbedrijf aan het creëren van extra banen voor mensen met een arbeidsbeperking die niet het 100 procent van het wettelijk minimumloon kunnen verdienen. Voorkom draaideurconstructies en zet in op een arbeidsovereenkomst van een langere duur en voorzieningen zoals een jobcoach. Geef als gemeente voorlichting aan werkgevers om vooroordelen tegen de doelgroep weg te nemen.

6. STOP WERKEN ZONDER LOON EN VERDRINGING VAN BETAALD WERK.

Steeds vaker worden uitkeringsgerechtigden gedwongen om zonder loon te werken in een baan die

voorheen gewoon betaald werd. Werken zonder loon leidt meestal tot verdringing van Echte banen en tot oneerlijke concurrentie tussen werknemers en uitkeringsgerechtigden. Werken zonder loon gééft geen uitzicht op een Echte baan, want waarom zouden werkgevers betalen als deze mensen gratis door de gemeente worden aangeleverd? Geef uitkeringsgerechtigden die productieve arbeid verrichten een Echte baan die gewoon betaald wordt volgens de geldende cao, dan wel het wettelijk minimumloon. Schaf de verplichte tegenprestatie af, want dit leidt nergens toe. Uitkeringsgerechtigden leveren al een tegenprestatie; ze zoeken naar werk! Toets als gemeente systematisch of verdringing van betaald werk in de praktijk voorkomt door het instellen van een onafhankelijk interventieteam dat verdringing onderzoekt, voorkomt en beëindigt.

7. BEHANDEL UITKERINGS-GERECHTIGDEN NIET ALS TWEEDERANGSBURGERS.

Uitkeringsgerechtigden zijn geen criminelen en het is niet hun schuld dat zij geen werk kunnen vinden. Door de Participatiewet hebben uitkeringsgerechtigden met veel meer en strengere regels te maken, die al snel leiden tot het stopzetten van de uitkering. Behandel deze mensen met respect, maak ze juist weerbaarder en wijs ze niet alleen op de vele plichten, maar ook op hun rechten.

8. INVESTEER IN DE BASISVAARDIGHEDEN.

Kunnen lezen, schrijven, rekenen en vaardig zijn op het internet zijn belangrijke voorwaarden om mee te kunnen doen in de Nederlandse samenleving en op de arbeidsmarkt. Voorkom dat kwetsbare groepen, zoals senioren, laaggeletterden en digibeten, tussen wal en schip vallen door als gemeente goed zicht te krijgen op de omvang en behoeften van deze mensen. Gebruik ook herkenningwijzers om de signalen te kunnen herkennen en om mensen

gericht door te kunnen verwijzen voor extra ondersteuning.

9. ZORG VOOR KWALITATIEF GOEDE, BETAALBARE EN TOEGANKELIJKE VOORZIENINGEN.

Gemeenten moeten meer taken uitvoeren met minder geld en maken dus eigen scherpe keuzes die onrechtvaardig voor burgers kunnen uitpakken. Zorg daarom voor ruimhartige minimavoorzieningen voor iedereen die moet leven van het sociaal minimum en verhoog ook het recht op minimavoorzieningen naar een inkomensgrens tot minimaal 120 procent van het sociaal minimum. Ontzie mensen met een laag inkomen of een uitkering bij het heffen van eigen bijdragen voor Wmo voorzieningen. Daar hoort ook een gebalanceerde woonvisie bij, die ingaat op thema's zoals de betaalbaarheid van het wonen en passende woningen om langer thuis wonen mogelijk te maken. Informeer mensen actief over het recht op gemeentelijke voorzieningen en voorkom niet-gebruik.

10. LAAT KINDEREN NIET DE DUPE WORDEN VAN ARMOEDE.

Zes op de tien kinderen groeit op in armoede. Dat komt niet altijd omdat ouders in een uitkeringssituatie zitten, maar steeds vaker omdat werkende ouders in snipperbaantjes, flexbaantjes of als (schijn)zelfstandige een te lage inkomen hebben. Gemeenten kunnen kindregelingen en voorzieningen eenvoudiger en beter bekend maken en door een armoederegisseur aan te stellen die werkende armen beter in beeld brengt. Maar een veel beter aanpak is uiteraard voorkomen dat kinderen in armoede terecht komen en dat kan het beste door het sociaal minimum landelijk te verhogen.

